

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Dalawampu

Pagbubunyag ng mga Palatandaang Propetiko: Pag-unawa sa Katuparan ng mga Propesiyang Biblikal

Jeff Pippenger
2024-03-06

Ang katuparan ng mga tanda na kinakatawan ng araw, buwan, at mga bituin ay malawakan nang natalakay ng mga mananalaysay, ng mga tagapanguna ng Adventismo, at sa pamamagitan ng mga sinulat ni Sister White. Ang ilan sa mga tanda na tinalakay ni Jesus ay hindi kasing pamilyar ng iba. Iilan lamang ang kumikilala na ang "pagkabagabag ng mga bansa" sa "lupa" ay nagkaroon ng tiyak na katuparan. Hindi malinaw sa kanila kung ano ang sinasagisag ng "pagyanig sa mga kapangyarihan ng langit," taliwas sa kung ano ang sinasagisag ng pagyanig sa mga kapangyarihan ng lupa. At iilan lamang sa mga Laodiceang Adventista ang nakauunawa na ang "pagparito" ng "Anak ng tao na dumarating sa isang alapaap" ay natupad sa kasaysayan ng mga Millerite.

Ang tiyak na araw at oras ng pagparito ni Cristo ay hindi ipinahayag. Sinabi ng Tagapagligtas sa kaniyang mga alagad na siya mismo ay hindi maipaalam ang oras ng kaniyang ikalawang pagparito. Ngunit binanggit niya ang ilang pangyayari upang malaman nila na malapit na ang kaniyang pagparito. "Magkakaroon ng mga tanda," aniya, "sa araw, at sa buwan, at sa mga bituin." "Magdidilim ang araw, at ang buwan ay hindi magbibigay ng kaniyang liwanag, at ang mga bituin ng langit ay malalaglag." Sa lupa, aniya, magkakaroon ng "kapighatian ng mga bansa, na may pagkalito; ang dagat at ang mga alon ay umuungal; manghihina ang mga puso ng mga tao dahil sa takot, at sa pagtanaw sa mga bagay na dumarating sa ibabaw ng lupa."

'At makikita nila ang Anak ng tao na dumarating sa mga alapaap ng langit na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian. At sa malakas na tunog ng pakakak ay susuguin niya ang kaniyang mga anghel, at kanilang titipunin ang kaniyang mga hinirang mula sa apat na hangin, mula sa isang dulo ng langit hanggang sa kabila.'

Ang mga tanda sa araw, buwan, at mga bituin ay natupad na. Mula noon, ang mga lindol, mga unos, mga daluyong, mga salot, at ang taggutom ay lalo pang dumami. Ang pinakakilakilabot na mga pagkawasak, sa pamamagitan ng apoy at baha, ay sunod-sunod na dumarating. Ang mga kakilakilabot na sakunang nagaganap linggo-linggo ay nagsasalita sa atin sa taimtim na tinig ng babala, na nagsasaad na malapit na ang wakas, na isang dakila at mapagpasyang pangyayari ay di-maiiwasang malapit nang maganap.

Ang panahong palugit ay hindi na magtatagal. Ngayon ay binabawi na ng Diyos ang Kanyang kamay na pumipigil mula sa daigdig. Matagal na Siyang nagsasalita sa mga lalaki at babae sa pamamagitan ng pagkilos ng Kanyang Espiritu Santo; ngunit hindi nila pinakinggan ang panawagan. Ngayon ay nagsasalita Siya sa Kanyang bayan, at sa sanlibutan, sa pamamagitan ng Kanyang mga kahatulan. Ang panahon ng mga kahatulang ito ay panahon ng kaawaan para sa mga hindi pa nagkaroon ng pagkakataong matutuhan kung ano ang katotohanan. Magiliw na

titingnan sila ng Panginoon. Ang Kanyang pusong maawain ay nahipo; ang Kanyang kamay ay nakaunat pa rin upang magligtas. Marami ang tatanggapin sa kawan ng kaligtasan, yaong sa mga huling araw na ito ay makaririnig ng katotohanan sa unang pagkakataon. Review and Herald, Nobyembre 22, 1906.

Ang kasaysayang Milerita ay inuulit na eksakto sa bawat titik sa mga huling araw. Ang mga "tanda" na humudyat sa pagdating at kasaysayan ng unang anghel ay nagsisilbing tipo ng mga "tanda" na humahudyat sa pagdating at kasaysayan ng ikatlong anghel. Lahat ng mga banal na kilusang repormatibo ay kahilera ng kilusan ng ikatlong anghel sa mga huling araw.

Ang gawain ng Diyos sa lupa, mula sa kapanahunan hanggang sa kapanahunan, ay nagpapakita ng kapansin-pansing pagkakatulad sa bawat dakilang repormasyon o kilusang panrelihiyon. Ang mga prinsipyong sinusunod ng Diyos sa pakikitungo sa mga tao ay hindi nagbabago kailanman. Ang mahahalagang kilusan ng kasalukuyan ay may mga kahalintulad sa mga nagdaan, at ang karanasan ng iglesia sa mga naunang kapanahunan ay nagtataglay ng mga aral na may dakilang halaga para sa ating sariling panahon. The Great Controversy, 343.

Ang kasaysayang kinakatawan ng makapangyarihang anghel sa Apocalipsis labing-walo ay ang ikatlong anghel, at ang kasaysayang kinakatawan ng ikatlong anghel ay tumatakbo nang kaayon ng kasaysayan ng unang at ikalawang mga anghel ng kasaysayang Millerita.

Ibinigay ng Diyos sa mga mensahe ng Apocalipsis 14 ang kanilang lugar sa pagkakasunod-sunod ng propesiya, at ang kanilang gawain ay hindi titigil hanggang sa pagtatapos ng kasaysayan ng daigdig na ito. Ang mga mensahe ng unang at ikalawang anghel ay nananatiling katotohanan para sa panahong ito, at dapat tumakbo nang kahanay sa sumusunod na ito. Ipinahahayag ng ikatlong anghel ang kaniyang babala nang may malakas na tinig. "Pagkatapos ng mga bagay na ito," wika ni Juan, "nakakita ako ng isa pang anghel na bumababa mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan, at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian." Sa pagliwanag na ito, ang liwanag ng lahat ng tatlong mensahe ay pinagsama-sama. Ang Mga Materyales ng 1888, 803, 804.

Ang gawain ng unang at ikalawang anghel, na tinutumbasan ng gawain ng ikatlong anghel, ay inilalarawan din sa talinhaga ng sampung dalaga.

"Madalas na itinuturo sa akin ang talinghaga ng sampung dalaga, na lima sa kanila ay matatalino, at lima ay mga mangmang. Ang talinghagang ito ay natupad na at matutupad pa sa bawat titik, sapagkat mayroon itong natatanging paglalapat sa panahong ito; at, gaya ng mensahe ng ikatlong anghel, ay natupad na at patuloy na magiging kasalukuyang katotohanan hanggang sa katapusan ng panahon." Review and Herald, Agosto 19, 1890.

Ang kasaysayang ipinakikita sa ika-sampung kabanata ng Aklat ng Apocalipsis ay kinakatawan ng pitong kulog, at ang pitong kulog ay kumakatawan sa mga pangyayaring naganap sa kasaysayan ng mga Millerita, na siyang kasaysayan ng mga mensahe ng unang at ikalawang anghel. Kinakatawan din ng pitong kulog ang mga "hinaharap na pangyayari" na magaganap sa mga huling araw, at ang mga ito ay matutupad sa gayon ding "pagkakasunod-sunod" gaya ng sa kasaysayan ng mga Millerita.

Ang tanging kaliwanagang ibinigay kay Juan na ipinahayag sa pamamagitan ng pitong kulog ay isang pagbabalangkas ng mga pangyayaring magaganap sa ilalim ng mga mensahe ng unang at ikalawang anghel. ...

Pagkaraang naipahayag ng pitong kulog na ito ang kanilang mga tinig, dumating kay Juan ang utos, gaya ng kay Daniel, hinggil sa munting aklat: 'Selyuhan mo ang mga bagay na ipinahayag ng pitong kulog.' Ang mga ito ay tumutukoy sa mga pangyayari sa hinaharap na mabubunyag ayon sa kanilang pagkakasunod-sunod. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, tomo 7, 971.

Ang lahat ng mga kilusang reporma ay nagkakaparis sa isa't isa, at dapat silang pag-ugnayin "line upon line," upang ilarawan ang pangwakas na kilusang repormatibo ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ipinakikita ng talinghaga ng sampung dalaga ang panloob na karanasan ng bayan ng Diyos sa kilusang Millerita at sa kilusan ng isandaan at apatnapu't apat na libo.

Ang talinghaga ng sampung dalaga sa Mateo 25 ay naglalarawan din ng karanasan ng sambayanang Adventista. *The Great Controversy*, 393.

Ang gawain at mensahe ng kapwa mga Millerita at ng isandaang apatnapu't apat na libo ay kinakatawan ng tatlong anghel ng Apocalipsis labing-apat.

"Nagkaroon ako ng mahahalagang pagkakataong magtamo ng karanasan. Nagkaroon ako ng karanasan sa mga mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel. Inilarawang lumilipad ang mga anghel sa kalagitnaan ng langit, na ipinahayag sa sanlibutan ang isang mensahe ng babala, at may tuwirang kinalaman sa mga taong nabubuhay sa mga huling araw ng kasaysayan ng daigdig na ito. Walang sinuman ang nakaririnig sa tinig ng mga anghel na ito, sapagkat sila'y isang sagisag na kumakatawan sa bayan ng Diyos na gumagawa nang kaayon sa sansinukob ng langit. Ang mga lalaki at babae, na pinaliwanagan ng Espiritu ng Diyos at pinabanal sa pamamagitan ng katotohanan, ay ipinapahayag ang tatlong mensahe ayon sa kanilang pagkakasunod-sunod." *Life Sketches*, 429.

Ang mga pangyayaring propetiko na inihayag sa kabanata sampu ng Apocalipsis ay kinakatawan ng pitong kulog. Ang mga pangyayaring iyon ang nagtatakda sa puntong pinagbubuklod ang banal at ang makatao. Ang mga "tanda" na tinukoy ni Cristo sa Mateo kabanata dalawampu't apat, Marcos labintatlo, at Lucas dalawampu't isa ay kumakatawan sa mga "tanda" na nagpasimula sa kilusang Millerita at nagsisilbing kaparis na patotoo sa kilusan ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay hindi makararanas ng kamatayan, gaya ng kinakatawan nina Enoc at Elias. Ang Setyembre 11, 2001, ang "tanda" na tinukoy ni Cristo bilang nagmamarka sa pagdating ng huling salinlahi sa kasaysayan ng daigdig, ay inihayag sa Lucas kabanata dalawampu't isa. Upang mapabilang sa pangkat na iyon na kinakatawan nina Enoc at Elias, na tinatawag na isandaan at apatnapu't apat na libo, kinakailangan na kilalanin ang "tanda" at ang lahat ng kinakatawan nito.

Matapos na pangunahan ni Jesus ang Kanyang mga alagad sa pagtatahak sa kasaysayan ng mga "tanda" na naghudyat sa pagsisimula ng Kilusang Millerita, inulit at pinalawig Niya ang Kanyang makasaysayang patotoo sa pamamagitan ng pagsasama ng isang talinghaga na kumakatawan sa

gayunding kasaysayan.

At sinabi niya sa kanila ang isang talinghaga: Masdan ninyo ang puno ng igos, at ang lahat ng mga punong-kahoy. Kapag sumusupling na ang mga ito, nakikita ninyo at nalalaman ninyo sa inyong sarili na malapit na ang tag-init. Gayon din naman kayo, kapag nakita ninyong nagaganap ang mga bagay na ito, alamin ninyo na malapit na ang kaharian ng Diyos. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, hindi lilipas ang lahing ito hanggang sa matupad ang lahat. Lilipas ang langit at ang lupa, ngunit ang aking mga salita ay hindi lilipas. Lucas 21:29-33.

Sinisimulan ni Jesus ang talinghaga sa pamamagitan ng pagtukoy sa pagkakaiba sa pagitan ng "ang punong igos," sa anyong isahan, at ng "lahat ng mga puno." Ang "punong igos" ay ang bayang pinagtipanan, na sa mga huling araw ay ang Laodicean Adventism, na nag-aangking sila ang bayan ng Diyos na nalabi. Ang iba pang "mga puno" ay ang mga Hentil.

Pansinin ang pagsumpa sa puno ng igos, na kumakatawan sa bansang Judio, nababalot ng mga dahon ng pagpapahayag ng pananampalataya, ngunit walang bungang masusumpungan doon. Ibinigkas ang sumpa sa puno ng igos, na kumakatawan sa moral, nag-iisip, buhay na ahente, na sinumpa ng Diyos; nabubuhay—gaya ng mga Judio sa loob ng apatnapung taon matapos ang pangyayaring ito—ngunit patay. Pansinin, ang ibang mga puno, na kumakatawan sa mga Hentil, ay hindi nababalot ng mga dahon. Sila'y walang dahon, at walang anumang pagpapanggap na may pagkakilala sa Diyos. Hindi pa dumarating ang kanilang panahon ng pag-iiwan ng bunga. Espesyal na mga Patotoo para sa mga Ministro at mga Manggagawa, bilang 7, 59-61.

Ang Laodiceang Adventismo sa mga huling araw ay sinumpa, sapagkat, bagaman inaangkin nito na sila ang nalalabing bayan ng Diyos, walang bunga ang gayong pag-aangkin. Si Jesus ay nagpapahayag ng dalawang magkaugnay subalit magkaibang punto sa bahaging ito. Kinikilala Niya ang kaibhan sa pagitan ng nag-aangking bayan ng Diyos at ng mga Hentil—na hindi nag-aangking itaguyod ang kautusan ng Diyos ni nagtataglay ng Espiritu ng Propesiya—na siyang mga katangian ng nalabi sa mga huling araw, na inaangkin ng Laodiceang Adventismo na itinaguyod nito. Ang mga dahon sa mga huling araw ay sumasagisag sa pag-aangking sila ang nalabi na tinukoy ni Juan sa Aklat ng Pahayag.

"Ang daigdig ng mga Hentil ay kinakatawan ng mga punong igos na walang dahon at walang bunga. Ang mga Hentil, gaya rin ng mga Hudyo, ay salat sa kabanalan, ngunit hindi nila inangking sila ay kinalulugdan ng Diyos. Wala silang ipinagyayabang na matayog na espirituwalidad. Bulag sila, sa lahat ng diwa, sa mga daan at mga gawa ng Diyos. Sa kanila, hindi pa panahon ng igos. Sila'y naghihintay pa rin sa isang araw na maghahatid sa kanila ng liwanag at pag-asa." Signs of the Times, Pebrero 15, 1899.

Pinag-iba pa ni Cristo sa isa pang paraan ang puno ng igos at ang ibang mga punong-kahoy. Ang panahon ng pag-usbong ng mga puno para sa mga igos ay iba kaysa sa panahon ng pag-usbong ng mga punong-kahoy ng mga Hentil. Sa mga huling araw, "dalawang natatanging panawagan ang ibinibigay sa mga iglesia," at ang unang tinig mula sa anghel sa Pahayag kabanata labing-walo ay tumutukoy sa panahon kung kailan magaganap ang pag-usbong para sa isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang "ikalawang tinig" ng Pahayag labing-walo ay kumakatawan sa panahon kung kailan

ang ibang mga punong-kahoy ay dapat umusbong.

Sa kapanahunan ni Cristo, ang mga Judio ay ang punong igos, ang mga Hentil ay ang iba pang mga punong-kahoy. Sa kasaysayang Millerita, ang mga Protestante ay ang punong igos, at ang mga Millerita ay ang iba pang mga punong-kahoy. Sa mga huling araw, ang Adventismong Laodiceano ay ang punong igos na walang bunga na inaalís mula sa Jerusalem (ang ubasan), at ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay ang mga punong igos na nagbubunga. Ang iba pang mga anak ng Diyos na nasa Babilonya pa ay kinakatawan bilang mga Hentil.

Ang "Hentil," ayon sa kahulugan, ay isang "dayuhan." Ang mga punongkahoy ng mga Hentil ay nasa himlay (patay), na walang usbong ni bunga sa panahong ang punong igos ay sumusibol at muling nabubuhay. Ang isang punongkahoy na nasa himlay ay isang tuyong punongkahoy, at kapag ang mga Hentil ay tinawagang lumabas mula sa Babilonia sa pamamagitan ng ikalawang tinig ng Apocalipsis kabanata labing-walo, pipiliin nilang ipangilin ang Sabbath ng ikapitong araw at makipagtipan sa Panginoon.

Huwag ding magsalita ang anak ng taga-ibang lupa na nakisama sa Panginoon, na magsasabi, Lubusang inihiwalay ako ng Panginoon sa Kanyang bayan; ni huwag sabihin ng bating, Narito, ako'y punong-kahoy na tuyo. Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoon tungkol sa mga bating na nag-iingat ng Aking mga Sabbath, at pinipili ang mga bagay na nakalulugod sa Akin, at humahawak sa Aking tipan: Sila man ay bibigyan Ko sa Aking bahay at sa loob ng Aking mga kuta ng isang pook at ng isang pangalan na higit kaysa sa mga anak na lalaki at mga anak na babae; Aking ibibigay sa kanila ang isang pangalang walang hanggan, na hindi mapapawi. Gayundin ang mga anak ng taga-ibang lupa, na nakikisama sa Panginoon, upang paglingkuran Siya, at ibigin ang pangalan ng Panginoon, upang maging mga lingkod Niya, bawat nag-iingat ng Sabbath upang huwag itong lapastanganin, at humahawak sa Aking tipan; Sila man ay dadalhin Ko sa Aking banal na bundok, at gagawin Ko silang magalak sa Aking bahay-dalanginan; ang kanilang mga handog na susunugin at ang kanilang mga hain ay kalulugdan sa Aking dambana; sapagkat ang Aking bahay ay tatawaging bahay-dalanginan ng lahat ng mga tao. Isaias 56:3-7.

Ang isang dayuhan ay isang "Hentil," at tinatawag sila ng "ikalawang tinig" na lumabas mula sa Babilonia, at dinadala sila sa banal na bundok ng Diyos; kung magkagayon, ito'y magiging Kaniyang "banal" na bundok, sapagkat ang trigo at ang mga panirang damo ay maihihiwalay na sa pamamagitan ng proseso ng pagsubok na kinakatawan sa kasaysayan ng "unang tinig." Kapag sila'y dumating sa bundok ng Panginoon sa mga huling araw, ang mga Hentil ay hindi na magiging mga dayuhan, ni mga tuyong punongkahoy.

Magdidilim ang araw at ang buwan, at uorong ang liwanag ng mga bituin. Uungal din ang Panginoon mula sa Sion, at ibubulalas ang kaniyang tinig mula sa Jerusalem; at mayayanig ang langit at ang lupa: ngunit ang Panginoon ang magiging pag-asa ng kaniyang bayan, at ang lakas ng mga anak ni Israel. Kaya't malalaman ninyo na ako ang Panginoon ninyong Diyos na nananahan sa Sion, ang aking banal na bundok: kung magkagayo'y magiging banal ang Jerusalem, at hindi na daraan pa sa kaniya ang mga dayuhan. Joel 3:15-17.

Ang pagsisimula ng yugtong pangkasaysayan kung saan tinatawag ng “ikalawang tinig” ang ibang kawan ng Diyos palabas mula sa Babilonia ay may mga “tanda” na ang mga tanda ng kilusang Millerita ang nagsilbing tipo nito. Sa Mateo kabanata dalawampu’t apat, Marcos kabanata labintatlo, at Lucas kabanata dalawampu’t isa, inilalahad ang patotoo ni Cristo na ating sinusuri. Sa bawat isa sa tatlong saksing iyon, isa sa mga “tanda” na tinukoy ay na mayayanig ang mga kapangyarihan sa langit, ngunit sa paglalarawan ni Joel ng mga “tanda” na nagsasaad kung kailan magiging “banal” ang Jerusalem, kapwa “mayayanig ang langit at ang lupa.”

Itinutukoy ni Joel ang ganap na katuparan ng mga tandang inihula na nagaganap kapag banal ang Jerusalem. Ang panahong iyon ay yaong inalis na ng Panginoon ang mga kasalanan ng isandaan at apatnapu’t apat na libo, at ang Iglesia sa Laodicea ay lumipat na tungo sa kilusan ng Filadelfia. Saka ang ikaanim na kilusan (Filadelfia), na kabilang sa pitong iglesia, ay nagiging ikawalong kilusan (Filadelfia). Saka ang Iglesia Militante ay nagiging Iglesia Triunfante. Ang Iglesia Militante ay isang katawagan para sa iglesia ng Diyos na binubuo ng trigo at mga masamang damo. Ang Iglesia Triunfante ay banal na bundok ng Diyos na "banal," at "wala nang mga dayuhan na dumaraan sa kaniya."

Ang pagdating ng watawat na itinaas, na siyang Simbahang Matagumpay, na siyang "ikalawalo na buhat sa pito," na siyang panahon kung kailan ang Jerusalem ay "banal," ay sinasamahan ng mga "tanda." Upang maibigay ni Jesus ang puntong sanggunian para makilala ng Kaniyang bayan ang "tanda" ng buhay o kamatayan na nagpapakilala sa pagseselyo sa isang daan at apatnapu’t apat na libo, ginamit Niya ang mga punongkahoy at ang likas na siklo ng buhay ng isang punongkahoy upang ituro ang napakahalagang aral.

"Iniutos ni Cristo sa Kaniyang bayan na magbantay sa mga tanda ng Kaniyang pagparito at magalak kapag kanilang mamasdan ang mga palatandaan ng kanilang dumarating na Hari. 'Kapag ang mga bagay na ito ay pasimulang mangyari,' wika Niya, 'kung magkagayo'y tumingala kayo, at itaas ninyo ang inyong mga ulo; sapagkat nalalapit na ang inyong katubusan.' Itinuro Niya sa Kaniyang mga tagasunod ang mga punong-kahoy na nagbubuko sa tagsibol, at sinabi: 'Kapag ngayon ay sumisibol na ang mga ito, inyong nakikita at nalalaman sa inyong mga sarili na malapit na ang tag-araw. Gayon din naman kayo, kapag nakita ninyong mangyari ang mga bagay na ito, talastasin ninyo na ang kaharian ng Diyos ay malapit na.' Lucas 21:28, 30, 31." The Great Controversy, 308.

Kapag sa tagsibol ay nagsisimulang maglabas ng usbong ang mga punong-kahoy, malapit na ang tag-init.

Lipas na ang pag-aani, nagwakas na ang tag-araw, at hindi tayo naligtas. Jeremias 8:20.

Ang pagsusupling ng mga punong-kahoy ay nagsasaad na panahon ng tagsibol, at kung gayo’y nalalaman nating malapit na ang tag-araw, at sa tag-araw tinitipon ang ani.

Ang kaaway na naghasik sa kanila ay ang Diyablo; ang pag-aani ay ang katapusan ng sanlibutan; at ang mga mang-aani ay ang mga anghel. Mateo 13:39.

Ang pag-aani ay sa katapusan ng sanlibutan. Kapag nagsisimula nang mag-usbong ang mga punong-kahoy, nararapat ninyong malaman na nalalapit na ang katapusan ng sanlibutan.

"Ang isang pahayag ng Tagapagligtas ay hindi dapat gamitin upang ipawalang-bisa ang isa pa. Bagaman walang sinumang nakaaalam ng araw o ng oras ng Kaniyang pagparito, tayo ay tinuruan at inatasan na malaman kung kailan malapit na ang Kaniyang pagparito. Dagdag pa, itinuturo sa atin na ang pagwawalang-bahala sa Kaniyang babala, at ang pagtangga o pagpapabaya na alamin kung kailan malapit na ang Kaniyang pagparito, ay magiging kasing-nakapahamak para sa atin gaya ng naging ikapapahamak sa mga nabuhay sa mga araw ni Noe ang hindi pagkakaalam kung kailan darating ang baha." Ang Dakilang Paglalaban, 371.

Ipagpapatuloy natin ang ating pag-aaral ng ikadalawampu't isang kabanata ng Lucas sa susunod na artikulo.

"Nakita ko na ang mga kapangyarihan ng daigdig ay ngayo'y niyayanig, at na ang mga pangyayari ay dumarating ayon sa pagkakasunod-sunod. Ang digmaan, at mga alingawngaw ng digmaan, ang tabak, ang kagutuman, at ang salot ang unang yayanig sa mga kapangyarihan ng daigdig; pagkatapos ay yayanigin ng tinig ng Diyos ang araw, buwan, at mga bituin, at pati ang daigdig na ito. Nakita ko na ang pagyanig sa mga kapangyarihan sa Europa ay hindi, gaya ng itinuturo ng ilan, ang pagyanig sa mga kapangyarihan ng langit, kundi ang pagyanig ng mga bansang nagnangalit." Early Writings, 41.